

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: סילביה	שם משפחה: יואשקו
-----------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית Segal	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: סגל
מין: ז / נ תאריך לידה: 15.9.1932	בלועזית Silvia	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סילביה
ארץ לידה: רומניה	בלועזית Borzesti	מקום לידה (ישוב, מחוז): בורזשטי
שם פרטי ושם נעורים של האם: שפרה סטובנר		שם פרטי של האב: חיים
שם נעורים של האישה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: רומניה	בלועזית Burdujeni-Suceava	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בורדוגני-סוגאבה
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): בוקרשט		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור:	מקום השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה: 1975	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

לפני המלחמה גרנו בבורדוזני, עיר קטנה ברומניה. גרנו שם הורי, אחיי ואני. בעיר גרו הרבה יהודים. היינו מסורתיים. אבא עבד כרואה חשבון בחברה גדולה, אמא גידלה אותנו בבית. נולדתי בשנת 1932 וגרנו שם עד שהייתי בת חמש. באותה תקופה אבא נפטר ולכן עברנו לדורוחוי למספר חודשים. לאחר מכן עברנו לבוקרשט.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אזוקואציה למרכז ברית המועצות):

הגענו לבוקרשט בשנת 1939 ושם לא נתנו לנו ללמוד אחרי שהבינו שאנחנו יהודים. היהודים בבוקרשט התארגנו ועשו בית ספר מיוחד ולמדנו שם. אחותי הגדולה עבדה בלילות אצל אשה מבוגרת. אני זוכרת שלא פעם היא חזרה חבולה ופצועה ממכות שקיבלה בדרך הביתה. אני עבדתי בסריגה כדי שיהיה לנו מעט כסף לאוכל. אני זוכרת גויים שגרו לידנו ועזרנו לנו. כשהגיע גנרל אנבונסקו כדי לרצוח יהודים, לא הלשינו עלינו. היו משפחות שהחביאו אותנו במרתפים כשבאו חיילים לחפש אותנו. עברנו דירה מספר פעמים, מכיוון שכל פעם שבאו לחפש אותנו גירשו אותנו ממקום למקום. ב-23.8.1944 הגיעו הרוסים וכבשו את רומניה מידי הגרמנים.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

אחרי המלחמה נשארנו כל המשפחה בבוקרשט. גם סבתי ושאר משפחתה של אמי באו לגור בבוקרשט. סיימתי בית ספר יסודי ותיכון. הייתי חברה בתנועה ציונית ולא קיבלו אותי לאוניברסיטה. לכן למדתי בבית ספר לאחיות. עבדתי כאחות שנה וקיבלו אותי לבית ספר לרפואה. התמחיתי ברפואת ילדים. עבדתי כרופאה בבוקרשט. ביולי 1975 באו סניטרים לבית הכנסת ואמרו לרבנים "מי שרוצה לעלות לארץ שיירשם". אחרי ארבעה חודשים עלינו לארץ.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגענו לארץ לפני ראש השנה למרכז קליטה בנצרת עילית. בעלי היה ד"ר לכימיה לחומרים מיוחדים, ולכן עברנו לבאר שבע ע"מ שיוכל לעסוק במחקר באוניברסיטת בן גוריון. אני עבדתי כרופאת ילדים. כשעברנו לירושלים המשכתי לעבוד כרופאת ילדים.